

modsat fald kan nedsættelsen kun andrage det afdragne beløb.

Stk. 3. Det må påses, at den dokumenterede gæld alene stammer fra overtagelsen af vedkommende virksomhed. Ingen skatteyder kan få en nedsættelse af indkomsten på mere end 3 000 kr.“

§ 14.

I lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 indsættes som ny § 25:

„*Stk. 1.* Ved skatteberegningen stilles som familieforsørger:

- 1) gifte mænd, der i medfør af bestemmelsen i § 7, stk. 1, i lov nr. 149 af 10. april 1922 sambeskattes med hustruen,
- 2) skattepligtige, der har børn — herunder stedbørn og adoptivbørn — under 18 år, som enten er hjemmenværende, jfr. § 26, stk. 3, eller som i overvejende grad forsørges af den skattepligtige gennem bidrag til barnets underhold, dog at der herved bortses fra bidrag, som den pågældende kan fradrage i indkomsten i medfør af bestemmelserne i §§ 10 og 11,
- 3) skattepligtige, der har plejebørn, for hvilke der ved skatteberegningen gives fradrag i medfør af bestemmelsen i § 23, stk. 2.

Stk. 2. De i stk. 1, nr. 1, nævnte personer skal i tilfælde, hvor sambeskatning med hustruen ophører som følge af hustruens død eller på grund af separation, skilsmisse eller faktisk adskillelse, beskattes som familieforsørgere for det skatteår, der følger nærmest efter datoen for hustruens død eller for separationen, skilsmissen eller den faktiske adskillelse.

Stk. 3. Enker skal, når de første gang ansættes selvstændigt til statsskat efter mandens død, stilles som familieforsørgere ved skatteberegningen, selv om de ikke opfylder de i stk. 1, nr. 2 eller 3 fastsatte betingelser. Hvis en enkes skattepligt indtræder fra begyndelsen af andet skattehalvår, skal hun også ved skatteberegningen for det følgende skatteår stilles som familieforsørger.

Stk. 4. Det kan af vedkommende amtskatteråd — i København og Frederiksberg af vedkommende skattedirektorat — tillades, at en skattepligtig, der ikke omfattes af bestemmelserne i stk. 1, stilles som familie-

forsørger, når han godtgør, at han til stadighed vederlagsfrit underholder en nær pårørende, som på grund af alderdom, svagelighed eller lignende forhold er ude af stand til selv at forsørge sig sit underhold. Samme tilladelse skal kunne meddeles, hvor en skattepligtig godtgør, at han har børn — herunder stedbørn og adoptivbørn — der er fyldt 18 år, og at disse er under uddannelse og i øvrigt opfylder de i stk. 1, nr. 2, anførte betingelser. Ligningsrådet kan ændre de af amtskatterådene og direktoraterne for Københavns og Frederiksberg kommuners skattevæsen i henhold til foranstående trufne afgørelser.“

§ 15.

Bestemmelsen i § 29 i lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 affattes således:

„Fra og med skatteåret 1956-57 skal personer, der er forpligtet til at føre autoriserede handelsbøger, eller hvem regnskabspligt er pålagt i medfør af den finansministeren ved § 3 i lov nr. 392 af 12. juli 1946, jfr. lovbekendtgørelse nr. 203 af 11. juli 1957, tillagte bemyndigelse, indsende selvangivelse inden udgangen af januar måned, såfremt det regnskabsår, der danner grundlag for selvangivelsen, udløber 30. november eller tidligere. Udløber regnskabsåret senere, skal selvangivelsen indgives senest 15. februar, jfr. § 22, stk. 1, i lov nr. 149 af 10. april 1922.“

§ 16.

I lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 indsættes som ny § 21:

„Ved opgørelsen af den skattepligtige formue kan kapitalværdien af løbende ydelser, såsom aftægts- og underholdsydelser, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede, kun bringes til fradrag i tilfælde, hvor den årlige byrde eller ydelse kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.“

§ 17.

I lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 indsættes som ny § 17:

„Renter af gæld kan ikke bringes til fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang, hvori gældens påtagelse udgør en gave fra den skattepligtige